

[Heinesen.]

på godt 2,2 mia kr. er endvidere indeholdt godt $\frac{1}{2}$ mia kr., som simpelt hen væltes over på kommunerne. Denne del af spareforslaget forudsætter, at forslaget om dyrtidstilskud gennemføres, således at man opnår den lettelse i de kommunale budgetter, som gør overvæltningen mulig, og da forslaget om dyrtidstilskud er om muligt endnu mere dødt end en meget død sild, eksisterer forudsætningen for disse besparelser på godt $\frac{1}{2}$ mia kr. ikke, og herefter andrager regeringens samlede spareforslag godt 1,7 mia kr. udover den tidligere regerings besparelser.

Regeringen skal imidlertid ikke høre ét ondt ord fra socialdemokratiet, fordi den ikke kan leve op til de nedskæringer, den har stillet i udsigt. Vi ved, hvor vanskeligt det er, og nu ved regeringen det formentlig også.

Men spares skal der. Aldersgrænsen for børnetilskuddene skal nedsættes fra 18 til 16 år, samtidig med at pristalsreguleringen af børnetilskuddene skal halveres, ligesom stipendiestøtten for de 17-årige skal nedsættes. Det er en kombination af forslag, som forekommer mig at harmonere dårligt med finansministerens erklærede mål i dag, nemlig at man skal undgå at ramme enkelte grupper særlig hårdt. Heller ikke de sociale pensioner, alderdomshjem og plejehjem går fri for nedskæringer.

Undervisningsministeriet rammes uden nogen som helst sammenligning hårdest både absolut set og set i forhold til ministeriets budgetandel, og det går især ud over både stipendier og studielån. Man kan trykt sige, at det er ungdommen, som får ørerne i maskinen i regeringens spareplan.

Deltagerbetalingen i fritidsundervisningen for voksne skal fordobles. Det synes, som om det næsten er blevet en mærkesag for det folkelige venstre.

Boligministeren er øjensynlig holdt op med at træde vande i spørgsmålet om udlån til imødegåelse af udlejningsvanskeligheder i det almenyttige byggeri. Ingen skulle komme i klemme, sagde boligministeren her i tinget forleden dag. Det er svært at se, hvordan denne udtalelse stemmer med, at udlånet skal afskaffes helt. Samtidig går udlånene fra statens bygge- og boligfond helt i stå, og dermed formindskes kommu-

nernes muligheder for at føre en aktiv jordpolitik.

Statsbanernes anlægsudgifter beskæres kraftigt. Det bliver interessant at høre regeringens argumentation for nedskæringer på den kollektive trafik netop på nuværende tidspunkt.

Investeringerne i Grønland beskæres meget, og også de dårligst stillede i den øvrige verden må gennem en nedskæring af u-landshjælpen holde for, sådan at stigningen i bistandsbevillingerne set i forhold til nationalproduktet standses i 1974-75.

Lovreserven nedskæres fra 150 til 25 mill. kr., og jeg vil derfor spørge regeringen, hvilke lovforslag udover dem, som statsministeren allerede i sin erklæring for en uge siden har givet oplysning om, der ikke agtes fremmet.

Det er kun et lille udpluk af det samlede forslag til nedskæringer, men det er tilstrækkeligt til at vise, at tidligere sparerunder har taget luften ud af statsbudgettet, og at yderligere nedskæringer som hovedregel vil gøre meget ondt.

På den korte tid, der har været til rådighed, har socialdemokratiet ikke haft mulighed for at tage stilling til den samlede spareplan. Finansministeren kan imidlertid rolig afskrive socialdemokratiets støtte til de forslag i spareplanen, som har en direkte asocial virkning. Men socialdemokratiet vil, som jeg allerede har nævnt — det vil jeg gerne understrege — ikke afvise at medvirke til besparelser udover dem, som vi allerede har gennemført. Men vi afviser asociale spareforslag, og herudover er det afgørende for socialdemokratiets stillingtagen, at den samlede økonomiske politik virker socialt rimelig. Vi vil gerne medvirke til en økonomisk politik, herunder rimelige besparelser, som kan gøre det muligt at lette kildeskatten for almindelige indkomster, men vi vil ikke medvirke til nedskæringer, som skal give grundlag for sådanne socialt uacceptable skatteforslag, som regeringen har fremsat i sidste uge. Derfor bliver disse forslags skæbne her i tinget og de af regeringen bebudede forslag medbestemmende for socialdemokratiets holdning til spareplanerne. Jeg tænker især på de forslag, som er stillet os i udsigt i statsministerens erklæring for en uge siden, om en revision af kreditformidlingen, om en forhøjelse af procenten for hen-